

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 12 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2015, în cauză penală în privința lui

Rusnac Andrei Vasile, născut la 22.08.1994,
domiciliat în sat. Leușeni, r-nul Hîncești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 07.07.2014 – 12.12.2014;*
2. *Instanța de apel: 29.01.2015 – 09.03.2015;*
3. *Instanța de recurs: 20.05.2015 – 29.07.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 12 decembrie 2014, Rusnac Andrei Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată David Nicolai a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea din contul lui Rusnac Andrei Vasile în beneficiul părții vătămate David Nicolai a sumei de 18454,81 lei, ce se constituie din 9454,81 lei prejudiciu material, 7000 lei prejudiciu moral și 2000 lei pentru cheltuieli de asistența juridică.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 18 mai 2014, aproximativ la orele 03.30 - 04.20 minute, Rusnac Andrei Vasile, conducînd automobilul de model „Opel Corsa” cu n/î HN BB 528, ce îi aparține, care era într-o stare tehnică bună, deplasîndu-se cu o viteză de aproximativ 80-90 km/oră, pe traseul M1 km 14-390 Chișinău-Leușeni, manifestînd sineîncredere sporită, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport, astfel încît a încălcat prevederile art. 45 alin.(1) lit. a), b), c), d) și alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează expres că, conducătorul mijlocului de transport trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de

starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, ignorând acțiunile de presemnalizare a cet. Popovici Marin Haralampie, situație ce a adus la tamponarea cet. David Nicolae Gheorghe, care participa la deblocarea automobilului de model „Mitsubischi Lancer”, cu nr/î GE AG 303, ce staționa fortuit pe traseul în cauză. În rezultatul tamponării, cet. David Nicolai a fost lovit de aripa stîngă a automobilului de model „Mitsubischi Lancer”.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1355/D din 10.06.2014 cet. David Nicolai i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Acțiunile inculpatului Rusnac Andrei Vasile au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, de partea vătămată David N. și avocatul acestuia, Chetraru D. și de avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Rusnac A.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat blîndețea pedepsei aplicate inculpatului Rusnac A., deoarece în opinia apelantului aceasta nu va aduce la corectarea și reeducarea inculpatului și nu va restabili echitatea socială.

Astfel, considerînd că este neîntemeiată și subiectivă concluzia instanței de fond privind stabilirea pedepsei principale sub formă de amendă, precum și cea complementară, deoarece nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

A solicitat casarea sentinței în latura penală și civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, și în temeiul art. 90 Cod penal, să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, dat fiind faptul că corectarea și reeducarea inculpatul e posibilă în condiții non-privative de libertate, deoarece nu prezintă pericol pentru societate.

Totodată a solicitat să fie admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, dispunîndu-se încasarea din contul lui Rusnac Andrei în beneficiul lui David Nicolae a prejudiciului cauzat în sumă de 21454,81 lei.

3.2. În motivarea apelului partea vătămată David N. și avocatul acestuia, Chetraru D., au criticat sentința sub aspectul blîndeții pedepsei aplicate inculpatului, considerînd că nu va asigura atingerea scopului de corectare a vinovatului și restabilirea echității sociale, precum și respingerii capătului acțiunii civile ce se referă la cheltuielile de asistența juridică și neaplicarea masurilor asigurătorii reparării prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

Apelanții au menționat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa în formă de amendă, bazîndu-se numai pe faptul comiterii de către

acesta a infracțiunii pentru prima dată și a caracteristicii pozitive de la locul de trai.

În opinia apelanților, instanța nu a apreciat faptul că Rusnac A. pînă la finalul examinării pricinii așa și nu a recunoscut vinovăția sa în cele comise, nu a întreprins nici o acțiune de recuperare a daunelor aduse părții vătămate prin acțiunile sale, știind despre stare gravă a acesteia, că este aproape imobilizat, suportă suferințe fizice, fiind unicul întreținător al familiei sale, este lipsit de posibilitatea de a munci, însă inculpatul nici nu a vizitat partea vătămată pentru cel puțin a cere scuze. Totodată, a menționat că nu a făcut aceasta nici în ședințele de judecată.

La fel, au considerat că instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea părții civile (vătămate) privind aplicarea sechestrului pe automobilul de model OPEL CORSA n/î HN BB 528, care aparține cu drept de proprietate inculpatului Rusnac A., depusă în scopul asigurării acțiunii civile și executării hotărîrii judecătorești, deoarece nu a ținut cont de motivele indicate în cerere, cum ar fi: inculpatul este de o vîrstă tînă, nu are loc de muncă, nu are alte bunuri decît automobilul ridicat de OUP, nu a încercat să repare prejudiciul adus prin acțiunile sale, a încercat de mai multe ori să ridice automobilul, adresându-se în acest sens cu cereri către procuror, însă cererea a fost respinsă de către procurorul ierarhic superior, iar ulterior și de către judecătorul de instrucție.

Totodată, apelanții consideră că instanța de fond neîntemeiat a încasat cheltuielile de asistența juridică în valoare de numai 2 000 lei, deși suma solicitată era de 5 000 lei, fiind prezentate în acest sens probele respective.

Au solicitat, repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea parțială a sentinței în partea pedepsei stabilite și în latura civilă, adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care lui Rusnac Andrei recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 3 ani.

A admite integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă (vătămată) David Nicolai în mărime de 21 454,81 lei.

În scopul asigurării acțiunii civile, au solicitat aplicarea sechestrului pe automobilul de model OPEL CORSA n/î HN BB 528, care aparține cu drept de proprietate inculpatului Rusnac A. pe un termen de 30 zile din momentul definitivării hotărîrii judecătorești.

3.3. Avocatul Ionaș Gh., în motivarea apelului declarat în numele inculpatului, a indicat că acuzarea de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar proba culpa inculpatului în săvîrșirea faptei penale imputate.

Totodată a menționat, că în cauza dată nu este de vină conducătorul auto, ci partea vătămată și martorul Popovici M., care s-a poziționat la 20 de metri de obstacol, în lipsa unor semne rutiere corespunzătoare și a unei asigurări privind

înștiințarea mijloacelor de transport despre existența unei situații de accident, acțiuni imprudente care au dus la producerea accidentului rutier.

În opinia apelantului, acțiunile conducătorului auto au fost adecvate situației concrete și brusc create, deoarece el a frânat pentru a evita tamponarea pietonului, însă din motive independente de voința lui, nu a reușit aceasta.

Astfel, apărătorul a considerat, că în acțiunile inculpatului Rusnac A. lipsesc elementele inflațiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, deoarece el nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil ale acțiunilor sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor lor prejudiciabile, altfel spus, inculpatul nu trebuia și nici nu avea cum să le prevadă.

A solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 al.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Rusnac A., fiind admise parțial apelurile declarate de către procuror, de partea vătămată Nicolae David și avocatul acestuia, Ghetraru D., casată parțial sentința Judecătorei Iaoveni din 12 decembrie 2014, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rusnac Andrei Vasile, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Rusnac Andrei, pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu stabilirea următoarelor obligațiuni: dacă în termenul de probă fixat, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Rusnac A. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că vinovăția acestuia este dovedită prin declarațiile părții vătămate David N., martorilor Popovici M., precum și prin probele materiale administrate la urmărirea penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, cum ar fi:

– informația telefonică parvenită la unitatea de Gardă a IP Iaoveni precum că la 18.05.2014 aproximativ orele 04.20 minute cet. Nicolae David în timp ce ajuta la deblocarea automobilului de model „Mitsubishi Lancer” cu nr/î GE AG 303, care era tamponat în parapet, a fost el însuși tamponat de automobilul de model Opel Corsa n/î UN BB 528 condus de cet. Andrei Rusnac (f. d. 7);

– procesul-verbal de cercetare la fata locului din 18.05.2014 cu schema și tabelele foto, potrivit cărora, partea carosabilă se mărginește din stînga cu o bară de protecție metalică, la fel și din partea dreaptă se mărginește cu construcție bară de protecție din metal. Partea carosabilă are o lățime de la acostamentul din stînga și pînă la cel din dreapta de 9 metri, de la linia de marcaj continuă pînă la linia marcaj din dreapta fiind de 6,8 metri. Distanța de la acostament pînă la linia de marcaj fiind de 1,1 metri din stînga la fel și la cel din dreapta de 1,1 metri. La locul accidentului dintre automobilul de model „Mitsubischi Lancer” și „Opel Corsa” și pînă la acostament sunt 5,1 metri, locul accidentului este la o distanță de 390 metri de la km 14. Automobilul de model „Mitsubischi Lancer” este situat în poziție perpendiculară pe traseu, distanța fiind de la roata din spate din dreapta pînă la acostament de 1,3 metri, de la roata din față din dreapta și pînă la acostament fiind de 3,3 metri. Distanța dintre automobile fiind de la roata din stînga a automobilului de model „Mitsubischi Lancer,, și pînă la roata din dreapta a automobilului de model Opel Corsa este de 1,2 metri. Automobilul Opel Corsa este situat la o distanță de la roata din spate din stînga și pînă la acostament de 1,8 metri de la roata din stînga din față pînă la acostament fiind de 3,5 metri (f. d. 8-12);

– procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.05.2014 cu tabelele foto, potrivit căruia a fost examinat automobilul de model „Opel Corsa” de culoare albă, pe partea dreaptă a ușii de la șofer se observă o deformare în urma loviturii, alte careva deteriorări pe suprafața cabinei nu se observă, precum și automobilul de model „Mitsubischi Lancer,, de culoare albastră, la care sunt deteriorate: capota din față parțial, mai mult din partea din față, aripa din dreapta din față, aripa din partea stîngă, bara de protecție, farurile, bara de protecție din spate din dreapta. În partea dreaptă de la acostament bara de protecție de la drum este deteriorată (f. d. 8-12);

– procesul-verbal din 20.05.2014 de examinare a automobilului de model Opel Corsa cu n/î HN BB 528 de culoare albă, ridicat de la fața locului accidentului produs la 18.05.2014 în jurul orelor 04.00 minute. Pe partea din dreapta a ușii de la pasager se văd urme de culoare albastră, ușa fiind puțin deteriorată. Alte urme de deteriorare a automobilului nu se văd (f. d. 16,17);

– procesul-verbal de examinare a automobilului de model „Mitsubischi Lancer”, cu nr/î GE AG 303, ridicat la 18.05.2014 de la fața locului. Automobilul dat este de culoare albastră - verde deschisă. La examinare, partea din față a automobilului capota este deteriorată, mai mult la partea din față, aripa dreaptă este deteriorată, aripa stîngă este la fel deteriorată. Bara de protecție, farurile din față sunt deteriorate. Bara de protecție din spate din dreapta la fel este deteriorată parțial (f.d.19,20);

– raportul de expertiză medico-legală nr. 1355/D din 29 mai 2014, conform căruia la David Nicolae s-au constatat vătămări corporale medii, iar posibilitatea producerii leziunilor corporale în cauză în rezultatul căderii proprii înălțimi se exclude (f. d. 26-27).

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărătorului privind nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, deoarece cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în producerea accidentului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut, că însăși inculpatul prin declarațiile sale nu neagă faptul, că a observat camioanele mari parcate pe acostament cu semnalele de avariere incluse, precum și pe martorul Popovici M. care-i semnaliza cu o lanternă, însă nu s-a oprit, deoarece îi era frică.

La fel, a fost respins ca neîntemeiat și argumentul avocatului apelant, precum că vinovat de producerea accidentului rutier se face partea vătămată Nicolae David, deoarece acesta nu are careva suport probant.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a relevat că Rusnac A. a manifestat o ignoranță totală față de situația rutieră, deoarece și dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, deși trebuia să le prevadă, datorită acțiunilor de presemnalizare a cet. Popovici M., efectuate cu lanterna în semn de preîntâmpinare despre pericolul pe carosabil.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a constatat, că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia. În rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a indicat, că a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, fapta fiind săvârșită din imprudență, că potrivit prevederilor art. 16 Cod penal aceasta se califică ca infracțiune mai puțin gravă, de persoana vinovatului, care nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, cât și de lipsa circumstanțelor agravante.

Totodată instanța de apel a menționat, că instanța de fond a ignorat faptul că, infracțiunea comisă prezintă un grad avansat de pericol, care prejudiciază securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, că acțiunile inculpatului au atentat în mod direct asupra vieții părții vătămate, că inculpatul nu a recunoscut vina în cele comise și nu a întreprins nici o acțiune în vederea evitării comiterii accidentului rutier, cât și de atitudinea postinfracțională a inculpatului, care nu a întreprins nici o acțiune de recuperare a daunelor aduse părții vătămate prin acțiunile sale, știind despre stare gravă a părții vătămate care suportă suferințe fizice, că acesta este unicul întreținător al familiei sale, care a fost lipsit în rezultatul accidentului de

posibilitatea de a munci, că inculpatul nu a vizitat partea vătămată pentru a-și cere scuze.

Aceste circumstanțe, în opinia instanței de apel, a justificat aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului Rusnac A. sub formă de închisoare în termenul maxim prevăzut de sancțiunea legii penale, cu stabilirea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța totodată considerînd că este posibilă aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, ținînd cont de circumstanțele atenuante și de alte circumstanțe ale cauzei, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, inclusiv în ce privește termenii pedepselor, prin care se poate obține corectarea și reeducarea condamnatului.

Referitor la solicitările părții vătămate și a avocatului acestuia, înaintate în cadrul urmăririi penale și în instanțele de judecată privind punerea sub sechestru a automobilului de model „Opel Corsa” cu n/î HN BB 528, ce îi aparține inculpatului Rusnac A., instanța de apel le-a respins, deoarece nu au fost stabilite cerințele conform prevederilor art. 205 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal a concluzionat că instanța de fond corect a soluționat acțiunea civilă înaintată în cauza penală de către partea vătămată, dispunîndu-se încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care invocînd temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) – *„hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*; pct. 8) - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și pct. 10) Cod de procedură penală – *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*, solicită casarea hotărîrilor de condamnare adoptate în privința sa de către instanțele ierarhic inferioare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă achitarea de sub învinuirea săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului inculpatul indică motive identice cu cele expuse în cererea de apel, depusă de avocatul său Ionaș Gh. și suplimentar, menționează că nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, deoarece, în opinia acestuia, este pedeapsa cea mai aspră prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căruia este condamnat.

Consideră că, instanța de fond și cea de apel i-au stabilit pedeapsa fără a ține cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia „*hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Colegiul penal, analizînd decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut de norma menționată supra, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de recurs menționează că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

8.2. Referitor la temeiul invocat de către recurent în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal menționează că, acest temei include cazurile, cînd nu a fost stabilită fapta, care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Rusnac Andrei a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 264

alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi – „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale”.

Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, constatând că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Rusnac Andrei de săvârșirea infracțiunii imputate, motivându-și soluția în acest sens (pct.5 din prezenta decizie).

Colegiul penal reține faptul, că temeiurile invocate de recurent au constituit obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel.

Totodată Colegiul subliniază, că instanța de recurs la etapa admisibilității recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal reține faptul, că în speța dată, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul Rusnac Andrei a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, care, ignorând semnalele de avariere incluse la camioanele mari parcate pe acostament, precum și, acțiunile de presemnalizare a cet. Popovici Marin, a tamponat cet. David Nicolai, care participa la deblocarea automobilului de model „Mitsubischi Lancer”, lovindu-l pe ultimul de aripa stângă a automobilului menționat.

Astfel, cet. David Nicolai, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1355/D din 10.06.2014, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Instanța de recurs reiterează, că cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, și verificate în instanța de apel, confirmă cu certitudine că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

8.3. Referitor la alegațiile recurentului privind încălcarea prevederilor legii la stabilirea pedepsei de către instanțele de judecată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe în ce privește aplicarea pedepsei, a casat sentința în această parte, considerând că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, inculpatului fiindu-i stabilită o pedeapsă inequitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

Reieșind din circumstanțele cauzei și ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de atingerea scopului restabilirii echității sociale, corectarea condamnatului, instanța de apel a considerat că, pedeapsa echitabilă pentru inculpatul Rusnac Andrei va fi stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probă și cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, motivându-și soluția în acest sens (pct. 5 al prezentei decizii).

Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și limitele fixate în partea specială.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76 - 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescise în art.78 Cod penal.

Colegiul menționează, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului Rusnac Andrei de către instanța de apel este legală și întemeiată, în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 90 Cod penal.

8.4. În ce privește pedepsele alternative prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, amenda și munca neremunerată în folosul comunității, indicate de către recurent, Colegiul penal consideră că, instanța de apel prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și-a expus poziția sa referitor la aceste pedepse alternative, indicând în motivarea deciziei că *„practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”*, de aceea, ținând cont de faptul că inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în vederea evitării accidentului rutier, nu a recunoscut vina în cele săvârșite și nu a întreprins nici o acțiune de recuperare a daunelor aduse părții vătămate prin acțiunile sale, i-a stabilit pedeapsa închisorii.

Astfel, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 8) și pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite asemenea erori de drept în speța examinată. Prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpatul Rusnac A., se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Rusnac Andrei Vasile** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **20 august 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie